

[Krag.]

saa lavt, har skattemæssigt en forsvindende Interesse, og derfor er i mange Tilfælde efter min Erfaring Skærpelsen af Fradragsregelen i 1927 ikke blevet saa virksom, som den vilde være blevet, hvis en saadan almindelig Konstatering af Indtægter nede paa saa lavt et Niveau fandt Sted. Men da det skattemæssigt er uden Interesse, gaar Kommunalbestyrelserne, Skattemyndighederne i mange Tilfælde saadanne smaa Indtægter forbi — forstaaeligt nok i og for sig.

Men selv om nu ogsaa Indtægtsgrænserne ved denne lempede Fradragsregel forhøjes en Smule, vil jeg dog ikke undlade at sige, at den Aldersrente paa $\frac{1}{12}$ af Grundbeløbet, som man kan opnaa, naar man ligger lige op mod denne Indkomstgrænse, er en meget ringe aarlig Sum. Det betyder f. Eks. for et Ægtepar i København en Aarsrente paa et Par og firs Kroner, og det betyder for et Ægtepar paa Landet en Aarsrente paa ca. 50 Kr. Det er jo en meget ringe Alderspension, ogsaa for den, der har opsparret et Beløb, for hvilket han kan opretholde Livet saa nogenlunde under de beskedneste Vilkaar.

Derimod er Formuens Indflydelse paa Rentens Størrelse væsentlig skærpet, og ogsaa dette har jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud kunnet give min Tilslutning. Dog er Formuevirkningen paa Aldersrenten i eet Tilfælde nedsat, hvad jeg finder fuldkommen rigtigt. Den hidtil gældende Regel om, at 4 pCt. af Formuen skulde lægges til Indkomsten, virkede meget stærkt og i Grunden ogsaa uretfærdigt overfor mange gamle, som sad i deres eget lille beskedne Hus, som de i mange Tilfælde havde en stor Gæld paa. Lad os sige, at en Enke har et saadant lille Hus, som hun alene bebor, og at hun for Huset i sin Tid har givet 2 000 Kr., hvoraf hun skylder det meste bort. Nu bliver Huset sat i Ejendomsskyld til 3 000 Kr., og saa stiger hendes Formue. Hun faar altsaa pludselig en Formue paa 1 000 Kr. Eller lad os sige, hun har givet 3 000 Kr. i sin Tid, og at Huset i Ejendomsskyld sættes til 5 000 Kr. Saa bliver hun pludselig i Besiddelse af en Formue paa 2 000 Kr., som hun aldrig har i fjerneste Maade følt sig i Besiddelse af, hun har aldrig mærket til, at hun havde denne Formue, men nu kommer hun pludselig til at mærke det igennem en Nedsættelse af den i Forvejen lille Aldersrente.

Efter det oprindelige Forslag vilde hun paa Grund af denne Formueforøgelse faa en Nedsættelse i Aldersrenten svarende til 60

pCt. af de 4 pCt. af Formuen, eller i det foreliggende Tilfælde med 48 Kr. Paa Grund af, at hun boede i sit eget lille Hus, at hun i de gode Arbejdsaar havde opsparret saa meget, at hun havde kunnet købe dette lille Hus, selv om der var stor Gæld paa det, vilde hun faa sin Aldersrente nedsat med 48 Kr. aarlig.

Nu kan man nok sige, det er betryggende for vedkommende at bo i sit eget Hus, og i mange Tilfælde vil hun ogsaa bo billigere, end hvis hun skal bo til Leje — gennem en Aarrække har Huslejen paa Landet jo været stigende —, men paa den anden Side finder jeg det rimeligt, at den Opsparing, hun med dette Formaal for Øje har foretaget gennem Aarene, ikke kommer til at virke saa kraftigt, men at Nedsættelsen kun bliver Halvdelen af, hvad der oprindeligt var foreslaaet. — I øvrigt forhøjes jo for anden Formues Vedkommende Formuens Andel i Indkomsten fra 4 til mellem 5 og 7 pCt.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger om de principielle Ændringer, først og fremmest om Ændringen af Grundprincippet for hele denne Lovgivning, for derigennem at klarlægge, hvorfor mit Parti ubetinget har kunnet slutte sig til denne Revision. Det er ogsaa sket, fordi den højtærede Minister har imødekommet vore Krav om Indføjelse af den Prisreguleringsparagraf, som jeg mener har faaet en meget heldig Udformning; den nedsætter eller forhøjer Ydelserne i alle betydende Tilfælde med 3 pCt. for hver 3 pCt., Pristallet for Oktober 1929 er faldet eller steget.

Dette vil sige en Nedsættelse i Øjeblikket af Takster og faste Ydelser indenfor Socialreformen i det hele taget med 9 pCt. Det er formet paa den Maade, at hvor Lovens Takster er højere end den Ydelse, Invalide- og Aldersrentenydere hidtil har oppebaaret, nedsættes Taksterne med de 9 pCt., dog saaledes at man ikke kommer under den Ydelse, vedkommende hidtil har faaet; og hvor Lovens Takster er lavere end den Ydelse, de paagældende hidtil har oppebaaret, nedsættes Ydelserne til den nye lavere Takst, men uden Prisregulering, og kun de ny tilkommende Nydere gaar ind under Lovens Bestemmelser som Helhed.

Det er altsaa vor Opfattelse, at vi ved denne Lovgivning naar et betydeligt Skridt frem mod den almindelige Folkeforsikring mod Invaliditet og Alderdom, som hele Udviklingen i Forholdet mellem Aldersklasserne i Befolkningen gør nødvendig, navnlig for Aldersforsorgens Vedkommende, og som i stigende Grad i den kommende